32.9.4

33a (משנה ז) →34a (סיום המסכת)

Note: in the last section of משנה, "שיר", "מיני" and "מורה are invoked. The חורה commands (במדבר לה) that when we come to the Land, we donate cities to the לויים – this was accomplished as recorded in יהושע כא. The cities are to have 2000 אמות of perimeter; they are to have 1000 אמות perimeter. This contradiction is resolved (סוטה ה:ג.) by assigning one number to fields – for planting – and the other number to open, unused areas, deemed aesthetically pleasing.

```
1. וּבָתֵּי הַחָצֵרִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם חֹמָה סָבִיב עַל שְׁדֵה הָאָרֶץ יֵחָשֶׁב וְּאֻלָּה תַּהְיֶה לוֹ וּבִיּבַל יֵצֵא: ויקרא כה, לא
2. וַאֲשֶׁר יִגְאַל מֶן הַלְוִּים וְיַצָּא מְתְּכֶּר בִּיִת וְעִיר אֲחָזָּתוֹ בֵּיֹבֵל כִּי בָתֵּי עָרִי הַלְוִים הָוֹצָא מְתְּכֶּר בִּית וְעִיר אֲחָזָּתִם בְּמָף עֵרְכִּךְ עָלִיו וְקָם לוֹ: ויקרא כז, יט
4. וְעָרִי הַלְוִים בְּתֵּי עָרִי אֲחָזָתִם וְּאֲלָת עוֹלֶם תִּהְיָה לַלְוִים: ייקרא כה, לב
5. וּשְׁדֵה מִגְרָשׁ עַרִיהֶם לֹא יִמְּכֵר כִּי אָחָזָת עוֹלֶם הוּא לָהֶם: ויקרא כה, לד
6. בְּמְסְפַּר שָׁנִים אַחַר הַיּוֹבַל קְדָשׁ לָה' כָּשְׁדֵה הַחָּלֶב הְּנָה שְׁבָּר שְׁנִי תְבִּוּאֹת יְמְבָּר שְׁנִי וֹנְקְחֹל וְיִקּרְ בַּמְירָם בְּעָר הַשְּׁרָה בְּצֵלְת לְּבָּר לְדָּא לַהְי בְּמָרְ שְׁרָ שְׁרָה הָחָלְב הוּא לָהָּח וְתְּחָבְּת לְבָּחְ לַבְּיִ הְּחָבְים אַחָר הַיִּיּוֹבַל לְדָשׁ לָה' כָּשְׁדָה הַחָּרֶם לְכָּחָ תְּהָבְי שְׁנִי תְבִּוּאֹת יִבְיֹב לְּחָשׁ לָה' כְּשְׁדָה הַחָּרֶם לַכְּחָן תַּהְהָה אְחָדְתוֹ וִיקּרא כֹּ, כּא
7. וְהָיָה הַשָּׁדָה בְּצֵאתוֹ בַיִּבל לְדָשׁ לְה' נְמְיָהָה וְמָחֶב הַבְּלֵב לְנִיתְ הַבְּיִב אְיִר הְלָב הִית מוֹשָׁב עִיר חוֹמָה וְהָיְהָה הְאָלְה לֹלו יִהְיָה בְּשְׁרָה לֹל וֹשְרָה בְּיָר בִּית בְשְׁבָ הִבְּל בִּית בְשְׁבָּר וֹנְמִים תִּהְיָה בְּיִב מְלֹב בְיֹלאת לוֹ שָׁנָה רְמָה וְהָבְּי בְּמִר מִמְבֶּרוֹ יְמִים תִּהְיָה בְּעִר בְּלְלֹאת לוֹ שְׁהְיָה, הְשָּל לְנוֹ יִהְיֶה, בַּשִּב בְּיִב לְנִיך מִוֹבְי לִוֹי יִהְיָב בִּחְב בְּיִב בְּיִר מִוֹשְׁב בְיִר חוֹמָה וְבְיִב בְּלְבֹי בְּיִב בְּיִב בְּיִב בְּיִב בְּחִב בְּיִב בְּיִב בְּיִב בְּיִב בְּיִב בְּיִב בְּיִב בְּיִר בְּשְׁבָּי הְּבְּי בְּיִב בְּיִבְּי בְּיִב בְּיִב בְּיִב בְּיִב בְּיִב בְּיִב בְּיב בְּיב בְּיב בְּיב בְּיִב בְּיִב בְּיבְ בְּיבְבְי בְּבְּי בְּיבְּי בְּיבְי בְּיבְי בְּבְיבְי בְּיבְּבְי בְּיבְי בְּבְּי בְּבְי בְּיִב בְּי בְּיִב בְּיב בְּיב בְּיב בְּבְי בְּיב בְּיב בְּבְיב בְּבְי בְּיב בְּי בְּבְּבְּי בְּבְּי בְּבְּי בְּיִים בְּבְי בְּבְּי בְּיבְּבְּי בְּיְבְּיבְּי בְּבְּי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְ
```

- I משנה status of בתי ערי חומה: v. 1); houses that don't fit criteria of בתי ערי חומה (above)
 - a Advantages: of מע"ח (redeemed immediately and during 1st year) and of מובל revert at יובל and have ארעון כסף
 - b אולה תהיה לו : עי. ברייתא → advantages of גאולה תהיה לו : עי. על שדה הארץ ייחשב not disadvantages (no need to wait 2 years)
 - i Continuation: יובל teaches that it reverts at יובל (which is odd, as that was stated in the 1st clause)
 - ii Clarification (ר' הונא): covers a case where someone was בית חצר and another redeemed from הקדש and the 2nd year (since פריון) fell during יובל יצא ← כהנים fell during ביובל יצא → stays with buyer; to חצרה אחוזה יובל יצא האחוזה שלה אחוזה האחוזה שלה שלה האחוזה שלה מקדיש ביום אחוזה האחוזה האחוזה מקדיש ביום אחוזה האחוזה מקדיש האחוזה האחוזה שלה מקדיש האחוזה האחוזה האחוזה שלה מקדיש האחוזה האחוזה האחוזה שלה מקדיש האחוזה האחו
 - 1 Challenge (איזעירא): why add an outside redeemer; problem exists even if not redeemed
 - 2 Answer (אביי): we don't want anyone to think that הקדש can be "lifted" without פדיון
 - (a) Source: ישראל who has advantages over ישראל in his sale (v. 2), but that only includes houses and fields
 - (i) But not: מטלטלים, slaves or שטרות
 - (ii) Question: if so, why does the ממכר state ממכר?
 - (b) *Answer*: his sales revert, but not הקדש (without פדיון)
 - - 1 Same question: why does the תורה add וביובל יצא?
 - 2 Answer (פ"מ): case where someone sells בית חצר and 2nd year is יובל; if we compare to בע"ח too late; if to הדיובל יצא gets an extra year (השלמה) → states וביובל יצא
 - iv ברייתא: supporting ברייתא and refuting ר"ה:
 - 1 If: someone is בית חצר a בית, he can redeem immediately and forever (unaffected by יובל)
 - 2 And if: another redeems from יובל and it isn't redeemed before יובל goes to original owner at יובל
- II משנה : definition of בתי חצרים if there are only 2 lots with 2 houses each (even if walled since days of יב"ג)
 - a אשר אין להם חומה. v. 1 adds דבריית. which is implied by חצרים + even if they have a wall, if too few, as if no wall
 - i בתי החצרים: then it would have stated (מצרים each on 2 בתים); doesn't mean בתיה; then it would have stated (בית (w/o "חצרים")
 - 1 And: cannot counter that if so, it would have meant 2 קרפף without houses that isn't a קרפף it is קרפף
- III משנה חו: status of a לוי or his heirs (e.g. ישראל, grandson of לוי) when redeeming a house or field from ערי הלויים
 - a (properly read): he redeems per protocol outlined in these past few יובל) פרקים continues to play a role)
 - i Exceptions: where יובל doesn't play a role
 - 1 *ערי הלויים*: per vv. 4-5
 - 2 אוי per v. 2; חכמים, also must be ישראל per v. 2; חכמים dissent; may even be לוי heir of לוי
 - (a) מן הלויים ברייתא might have meant only if לוי is redeeming from שראל, who has fewer rights
 - (i) Therefore: we understand מן הלויים as only excluding נתין וממזר

- IV משנה משנה וimitations on use of לוי cities (see note)
 - a מגרש, עיר, שדה: may not be changed
 - i Source: v. 5 א ימכר must mean "can't be modified" it can certainly be sold, else why allow גאולת עולם?
 - b אידה או this only applies to עיר, they may change אויים. they may change שדה<->מגרש and either to עיר
 - שרי ישראל פרי ישראל or מגרש not to destroy שדה not to destroy
 - may sell and redeem at any point (not limited by יובל) per v. 4
 - i ברייתא: v. 4 responds to 3 limitations on non-לויים
 - 1 מכירת שדה אחוזה. v. 6 demands that ישראל must wait 2 years to buy back מידה אחוזה; v. 4 excludes לויים
 - 2 שדה אחוזה לכהנים. v. 7 הנים that was not redeemed from הקדש goes to כהנים v. 4 excludes לויים
 - 3 ב*חי ערי חומה*. v. 8 acquits דליטה to buyer after one year; v. 4 excludes לויים from חליטה
 - (a) challenge: how do בע"ח have בע"ח? (we understand the first two exceptions)
 - (i) ערי הלויים ברייתא are not made small farms nor big cities; rather, average sized towns (w/o walls)
 - (ii) answer (ר' כהנא): they had cities that they settled and then walled in
 - 1. challenge: this isn't defined as עיר חומה must have wall first (v. 9)
 - 2. and: only if גויים built the wall (similar to times of יב"נ), per חומה::חומה
 - a. and: only if they had built it before the conquest (per חומה::חומה)
 - (iii) *answer (תלמיד ר"פ*): if the walls fell and they rebuilt them
 - 1. question: how can they be called ערי חומה they are about to be felled
 - 2. answer: סד"א that at that point, if they are sold, they may be קמ"ל חלוט
- V ברייתא interpreting v. 7b ... כשדה החרם...
 - a if: a מקדיש his שדה החרם, he may not argue that since he's already in possession and it is slated to go to כהנים, that he'll keep it
 - i which: he could argue from ידים; if he receives others', חרם, certainly he should get his own
 - ii therefore: v. 7 equates שדה אחוזת ישראל::שדה חרמו של כהן
 - 1 just as: יובל at כהנים at יובל (if not redeemed from יובל by then)
 - 2 so too: his own שדה החרם gets redivided by all כהנים
 - iii *observation*: the ק"י that we contend the verse is counteracting is itself faulty
 - 1 whereas: in the case of שדה אחוזה, it is granted to him
 - 2 *here*: he is seizing it
 - 3 answer (דב"ת): since v. 10 indicates that a person keeps his own קדשים, we would think to apply it here
 (a) challenge: קדשים are not in his possession (again, granted to him), this field is in his possession
 - 4 rather (י"נ): since v. 5 defines their real estate as permanently theirs, we might consider שדה חרמו as an שדה חרמו therefore we learn that it only applies to שדה חרמו

הדרן עלך מסכת ערכין יהי רצון מלפניך יאו״א שייבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך